

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de juny del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIERE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 28 d'octubre de 2011 la representació processal del Sr. J.B.S. va formular demanda contra la Sra. S.V.S., tot exposant que el seu mandant havia contret matrimoni amb la defenent l'any 1996 i que del mateix havien nascut dos fills, que els cònjuges varen separar-se l'any 2006, que abans de la separació els esposos varen obrir dos comptes bancaris indistints, en un dels quals també hi constava com a titular el fill menor d'ambdós, mentre que en l'altre hi constava el fill major, que la Sra. S.V.S. va procedir a retirar la totalitat de fons procedint a cancel·lar els dits comptes. Manifestava igualment que l'any 2003 els aleshores cònjuges van rebre en donació una finca urbana situada al terme de M. (Tarragona, Espanya) i des d'aquella data el seu mandant s'havia fet càrrec de les despeses de manteniment de la mateixa, raons per les quals sol·licitava que fos dictada Sentència condemnant a la defenent, a pagar-li 826'83€ en concepte de la meitat de l'import corresponent al manteniment de la finca propietat d'ambdues parts litigants i a abonar-li 1.539'87 i 808'10 euros en concepte de la meitat de la quantitat reintegrada en cada un dels comptes

referenciats en autes, o, subsidiàriament, un terç de les mateixes, més els interessos legals de totes aquestes quantitats, així com a tenir coneixement dels comptes oberts baix la titularitat dels seus fills, la gestió dels quals hauria de ser mancomunada entre ambdós progenitors.

II.- La representació processal de la Sra. S.V.S. va contestar a la demanda en data 17 de febrer de 2012 sol·licitant la seva íntegra desestimació, tot manifestant, en substància, que el procediment instat no era adequat per a resoldre les qüestions plantejades per l'agent en relació als béns i comptes dels fills comuns; que l'exercici general conjunt de la pàtria potestat no exclouia l'administració privativa dels cabdals que un progenitor estalvia en benefici dels seus fills; que l'import de 808'10€ reclamat no s'havia de vehicular mitjançant un procediment ordinari; que l'agent reclamava imports corresponents a unitats immobiliàries que no pertanyien a la defenent; que el Sr. J.B.S. s'havia limitat a satisfer quatre rebuts d'IBI del solar comú a M. que no havien estat abans reclamats i que la seva mandant ja havia dipositat la part corresponent prop de Batllia.

III.- Les parts van replicar i duplicar en la forma pertinentment i, posteriorment, van presentar els seus escrits de conclusions reiterant els seus arguments i oposant-se als de l'adversa.

IV.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 3 de desembre del 2015 decidint:

"PRIMER.- Estimar molt parcialment la demanda presentada per part del Sr. J.B.S. en el sentit de condemnar a la Sra. S.V.S. al pagament de la quantitat de 144'38€, la qual ha estat ja consignada prop de la batllia, i que queda a disposició del Sr. J.B.S.

SEGON.- No efectuar un especial pronunciament en costes."

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació el Sr. J.B.S. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, demana la seva revocació i l'estimació íntegra de la seva demanda.

VI.- Contra la mateixa resolució formula igualment recurs la representació processal de la Sra. S.V.S. i, d'acord amb els arguments que exposa, demana la seva revocació i que s'imposin a l'adversa tant les costes de la instància, com les d'aquesta alçada.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI

FONAMENTS DE DRET

I.- No és objecte de debat en les presents actuacions que en data 26 d'agost del 2003 el Sr. J.B.S. i la Sra. S.V.S. van adquirir per donació una finca urbana situada al terme de M., Tarragona (Espanya). En la demanda que dóna origen al present procediment el Sr. J.B.S. sol·licitava que es condemnés a la Sra. S.V.S. a abonar-li la suma de 826,83 euros que es corresponia amb la meitat de les despeses que ell havia efectuat pel manteniment de la citada finca, mentre que la Sentència objecte del present recurs condemna a la defenent a abonar a l'agent exclusivament la suma de 144,38 euros, que resultava del pagament per part del Sr. J.B.S. de l'IBI de la mateixa, entenent que les altres despeses que aquest manifesta haver fet no es refereixen a la finca propietat dels litigants i que no és procedent que la defenent es faci càrrec de les despeses de gestor contractat a Espanya com a representant dels seus propietaris.

II.- Com a primer argument en contra d'aquesta decisió, argumenta el recurrent que la defenent no sols ha de pagar l'IBI del citat immoble, sinó també els demás impostos, com ara la recollida d'escombraries, les despeses comunitàries de la finca i les de la gestoria que representa als seus titulars, raó per la qual és procedent condemnar-la al pagament de la suma de 826,83 euros, import corresponent a la meitat de les despeses de manteniment de la finca citada i aquest motiu s'ha d'estimar.

En efecte, consten a les actuacions diferents rebuts per càrrecs en relació a la finca situada al terme de M. i a nom del Sr. J.B.S. referits a les

despeses de comunitat, a les taxes d'escombraries, a les despeses del gestor que representava als propietaris i a l'IBI corresponent (folis 44 a 71) i entenem que aquestes sumes han de ser satisfetes pels dos propietaris de l'immoble per meitat, de tal manera que, fent un total de 1.653.67 euros, correspon a la Sra. S.V.S. el pagament de 826.83 euros, ja que un habitatge no sols té despeses en relació a l'IBI, sinó que igualment es generen factures per altres conceptes. D'altra banda, no s'ha demostrat que els pagaments per aquests conceptes corresponguin a despeses de la mare de l'agent, com argumenta la defenent, ja els rebuts van a càrrec de l'agent, en tot cas l'habitatge propietat dels litigants en tindria i és indiferent que el compte en el qual es carreguen sigui de titularitat de mare i fill, cosa que succeeix també en relació a l'IBI. D'altra banda, no es detecta que hi hagi rebuts duplicats i en l'import reclamat no es té en compte el pagament de 490,27 euros, que es refereix a un préstec del qual no consta que sigui titular la Sra. S.V.S., encara que el rebut corresponent s'aporti junt amb els altres (part superior del foli 64) .

III.- Argumenta igualment el recurrent que la pàtria potestat dels fills nascuts del matrimoni contret en el seu dia amb la Sra. S.V.S. correspon als dos progenitors i que en benefici d'ells s'havien obert uns comptes corrents en els què tant el pare com la mare feien aportacions, comptes que la defenent va buidar sense que ell pugui saber què se'n ha fet dels diners dipositats en ells. Per aquesta raó, reitera la petició que ja va fer a la instància i que li va ser desestimada de que es condemni a la defenent a abonar a la seva mandant la suma de 1.539,87 euros en concepte de la meitat de la quantitat reintegrada per ella del compte obert a l'entitat "X." número ***** o, subsidiàriament un terç de l'import reintegrat ascendent a 3.079,74 euros i la suma de 808,10 euros en concepte de la meitat de la quantitat reintegrada per la Sra. S.V.S. del compte obert a l'entitat "X." baix el número ***** o, subsidiàriament, un terç de la quantitat de 1.616.20 reintegrada per ella, més els interessos de dites sumes.

Per tal de donar resposta als arguments de la recurrent, cal posar de relleu que el Sr. J.B.S. no pot de cap manera reclamar que la Sra. S.V.S. li retorni les sumes que, presumptament, ja que l'entitat bancària no disposa ja de la informació en relació a qui va retirar dites sumes, va retirar la mare dels

nens, ja que els titulars de dites quantitats són els fills dels litigants, en benefici dels quals les van dipositar els seus pares. Altra cosa és que el Sr. J.B.S. pugui entendre que la Sra. S.V.S. ha disposat d'aquestes sumes sense el seu consentiment i els hi ha donat un destí que no és el pactat, sent tots dos com són titulars de la pàtria potestat dels menors i corresponent per tant a ells l'administració dels comptes oberts a nom dels fills, però aquesta no és la finalitat de la seva demanda, ni, per tant, es pot examinar en el present procediment, sense perjudici de la possibilitat de la què gaudeix el recurrent de reclamar a la Sra. S.V.S. en nom dels seus fills la responsabilitat que li pugui correspondre si ha donat als citats béns un destí diferent a aquell pel qual van ser dipositats.

IV.- Per últim, sol·licita el recurrent que es declari el seu dret a tenir coneixement dels comptes oberts baix la titularitat dels seus fills i que tots ells siguin gestionats mancomunadament entre ambdós progenitors, i aquest motiu sols es pot estimar en part.

En primer lloc, entenem que el Sr. J.B.S. té dret a reclamar a la Sra. S.V.S. que li informi de tots els comptes corrents oberts a nom dels seus fills, igual que aquesta té dret a conèixer quins comptes ha obert el Sr. J.B.S. en benefici dels menors, encara que s'hagin nodrit amb béns exclusivament d'un dels progenitors, ja que tots dos són titulars de la pàtria potestat dels nens i tots dos hauran de retre comptes de com han administrat els dits fons. No obstant, entenem que cap d'ells pot imposar a l'altre que la seva gestió sigui mancomunada.

V.- En estimar-se parcialment el recurs no procedeix fer especial pronunciament en relació a les costes d'aquesta alçada de conformitat amb la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

VI.- Contra la mateixa resolució formula igualment recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. S.V.S. argumentant que la Sentència d'instància no efectua especial pronunciament respecte de les costes malgrat el procediment endegat pel Sr. J.B.S. és de caràcter estrictament patrimonial i temerari, raó per la qual sol·licita que li siguin imposades a ell les costes de la

instància, però aquest motiu no es pot estimar, ja que en aquesta alçada s'han estimat part de les peticions de la demanda i, per tant, la seva estimació ha estat parcial i en cap cas es pot considerar temerària.

VII.- En desestimar-se el recurs procedeix imposant les costes del mateix a la part que l'ha plantejat de conformitat amb allò que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR PARCIALMENT el recurs d'apel·lació formulat pel Sr. J.B.S., DESESTIMAR el recurs plantejat per la representació processal de la Sra. S.V.S. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 3 de desembre del 2015 que REVOQUEM PARCIALMENT condemnant a la Sra. S.V.S. a abonar al Sr. J.B.S. la suma de 826.83 euros, dels quals 144,36 ja han estat consignats prop de la Batllia a disposició seva, més els interessos d'aquesta suma a partir de la contesta a la demanda i fins el moment en el què aquesta hagi estat posada a disposició de l'agent, declarant el dret dels dos progenitors a conèixer de quins comptes corrents són titulars els seus fills menors, mantenint la no imposició de les costes de la instància, sense fer especial pronunciament pel que fa a les costes del recurs formulat pel Sr. J.B.S. i imposant a la Sra. S.V.S. les generades pel seu.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-